

OBJAWY ZABURZEŃ AUTYSTYCZNYCH U DZIECI.

Autyzm nie jest chorobą, tylko zaburzeniem rozwoju mózgu, charakteryzującym się upośledzeniem relacji społecznych. Z autyzmu nie można się wyleczyć, ale wczesne rozpoznanie, dobrze postawiona diagnoza i niezbędne oddziaływania terapeutyczne mogą zapewnić dziecku autystycznemu względnie dobre warunki rozwoju.

Autyzm określany jest jako całościowe zaburzenie rozwoju okresu dziecięcego, charakteryzujące się upośledzeniem w interakcji społecznej, deficytami w komunikacji np.: opóźnieniem w rozwoju mowy lub jej brakiem, ograniczonymi albo uporczywymi zachowaniami i zainteresowaniami, dotyczącymi szczególnie obiektów z najbliższego otoczenia. Ze względu na zakres symptomów, ten stan nazywany jest zaburzeniem ze spektrum autyzmu (ASD). Coraz częściej zwraca się uwagę na to, że może być ono uwarunkowane genetycznie innym wzorcem funkcjonowania mózgu. Dotyczy głównie kontaktów społecznych, umiejętności komunikacyjnych i sztywnego przywiązania do pewnych schematów. Pierwsze objawy występują przed ukończeniem 3. roku życia, mogą być obecne już w okresie niemowlęcym. Autyzm częściej dotyka chłopców niż dziewczynek. Dokładna przyczyna anomalii nie jest znana.

Odmiany autyzmu rozróżnia się ze względu na objawy, możliwości funkcjonowania oraz dostosowania się do życia w społeczeństwie, a także ze względu na występowanie upośledzenia umysłowego. Wyróżnia się dwa główne rodzaje autyzmu: autyzm dziecięcy i atypowy. Autyzm dziecięcy, nazywany czasami zespołem Kannera jest podstawową formą zaburzenia. Natomiast autyzm atypowy z reguły występuje później, po 3. roku życia. Do tego momentu dziecko rozwija się prawidłowo.

Autyzm jest zaburzeniem wielopłaszczyznowym, a jego dokładne przyczyny nie zostały do końca poznane. Zakłada się, że na jego rozwój wpływ ma wiele czynników. Należy podkreślić, że autyzm nie jest chorobą psychiczną. Przyjęło się, że podłożem są błędy w rozwoju neurologicznym, czyli nieprawidłowości w kształtowaniu się ośrodkowego układu nerwowego, rozpoczynające się w wieku prenatalnym. Podłoże ma charakter genetyczny, łączący się z posiadaniem konkretnego genu w chromosomach. Co istotne, jego wykrycie nie musi oznaczać wystąpienia autyzmu.

Autyzm jest obecnie uważany jako zaburzenie wieloczynnikowe, będące wynikiem interakcji pomiędzy genami i środowiskiem. Czynniki środowiskowe, określane ogólnie są jako cała gama wpływów. Uznaje się, że muszą mieć miejsce konkretne warunki i bodźce, które spowodują mutację genu i pojawienie się autyzmu.

Zalicza się do nich:

- wiek rodziców w trakcie poczęcia (im większy, tym większe prawdopodobieństwo wystąpienia);
- uszkodzenia układu nerwowego, np.: okołoporodowe, na skutek niedotleniania;
- problemy natury metabolicznej, zaburzenia trawienia;
- poważne infekcje, np.: wrodzoną toksoplazmozę.

Objawy autyzmu: przyjmuje się, że symptomy świadczące o wystąpieniu spektrum autystycznego powinny pojawić się przed 2-3. rokiem życia. Czasami przedłuża się ten okres na wczesne dzieciństwo. Rozpoznanie autyzmu u dziecka nie jest proste, gdyż stopień nasilenia objawów, a także obraz chorobowy bywają bardzo różnorodne. Szczególną uwagę należy zwrócić na obserwację i analizę zachowań dziecka, komunikację ze środowiskiem i ogólny rozwój. Postawienie ostatecznej diagnozy opiera się na opinii kilku specjalistów: psychologa, pedagoga, logopedy i lekarza psychiatry.

Do objawów, które powinny wzbudzić niepokój u opiekunów zalicza się:

- unikanie kontaktu wzrokowego z innymi osobami,
- brak gaworzenia jako niemowlę,
- brak reakcji na imię,
- opóźniony rozwój umiejętności mowy,
- często powtarzane zwroty,
- pozorna trudność w wyrażaniu własnych uczuć,
- mowa jak robot,
- brak reakcji na komunikaty kierowane przez rodzica do dziecka,
- brak domagania się o przytulanie,
- brak rozumienia gestów o znaczeniu społecznym, takich jak „pa, pa”,
- brak złożonych zachowań społecznych łączących spojrzenie, mimikę, ton głosu i gest,
- brak podążania wzrokiem za osobą, przedmiotem,
- brak zainteresowania ludźmi,
- brak reagowania uśmiechem w sytuacjach społecznych i innych form okazywania radości.

Poza zaburzeniami komunikacji, osoba z autyzmem może również wykazywać zachowania powtarzalne lub nietypowe np.:

- przesadne zainteresowanie się danym tematem i oddanie się temu do reszty, np.: samochodami, rozkładami jazdy komunikacji miejskiej;
- zajmowanie się konkretnymi przedmiotami, zabawkami lub elementami wyposażenia gospodarstwa domowego;
- angażowanie się w powtarzające się ruchy, takie jak kołysanie;
- ciągle porządkowanie rzeczy, układanie ich w przesadny sposób.

Nie każdy człowiek z autyzmem musi mieć pełny zestaw powyższych objawów i u każdej osoby z taką diagnozą rozwój przebiega inaczej. Dlatego diagnoza dziecka jest wielowymiarowa.

Do tej pory nie odnaleziono sposobu na wyleczenie autyzmu. Lekarze wręcz przestali nazywać tą przypadłość chorobą. Zamiast tego mówi się o zaburzeniach rozwoju lub o odmiennym, specyficznym sposobie rozwoju. Można jednak złagodzić jego objawy poprzez intensywną terapię behawioralną połączoną z terapią mowy i zajęciami z umiejętności społecznych. Należy jednak pamiętać, że każdy przypadek jest inny i terapia powinna zostać dopasowana do indywidualnych potrzeb dziecka.

SYGNAŁY AUTYZMU...

Niestandardowa
zabawa
zabawkami

Trudność w budowaniu
relacji z innymi dziećmi

Naktywność
lub pasywność

Nieadekwatny
płacz
lub śmiech

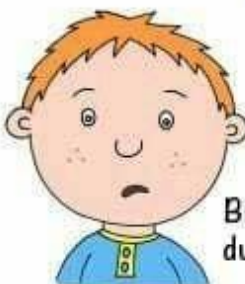

Nad i podwrażliwość na
dźwięk i światło

Niezwykłe przywiązanie
do przedmiotów

Brak mowy lub
duże trudności

Brak akceptacji zmian

AUTISM PUZZLES

Registered Charity No: 1148010
Support when you need it the most.
www.autismpuzzles.co.uk
Tel: 07971 045128

Nieświadomość
zagrożeń

Registered Charity No: 1141655
Providing accredited training to people
dealing with challenging behaviour
www.halcyon-foundation.org.uk
Tel: 02920 553919